

Colegiul disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

HOTĂRÂRE

21 februarie 2020

Nr. 68/2

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă
Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte Cobzac Elena
Membrii Pulbere Ruxanda
 Botnaru Stela

examinând în ședință închisă contestația declarată de către reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C."VLADNICOTRANS" S.R.L., Candu Vladislav împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 45s-60p/m din 27 ianuarie 2020, emise pe marginea sesizării depuse la 16 ianuarie 2020 asupra acțiunilor judecătorilor Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana de la Curtea de Apel Chișinău-,

C O N S T A T Ă :

1. Argumentele sesizării.

La data de 16 ianuarie 2020, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea înaintată de reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C."VLADNICOTRANS" S.R.L., Candu Vladislav, prin care se solicita tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana de la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea sesizării înaintate reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C."VLADNICOTRANS" S.R.L., Candu Vladislav a invocat că, prin Decizia nr. 2ac-440/19 din 24 octombrie 2019, a fost respins apelul declarat de S.C."VLADNICOTRANS" S.R.L. și menținută Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 octombrie 2018 cu mari abateri disciplinare în procesul de judecare.

Astfel, în ședința de examinare a cauzei în apel, intimatul „Euro Motor Trans” S.R.L., a prezentat spre examinare un înscris, și anume CMR seria MD nr.0269826 din 10.03.2017, identic cu altul, prezentat în prima instanță în calitate de probă, însă cu conținut diferit.

Prin urmare, a considerat autorul sesizării că, judecătorii Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana au încălcat grav prevederile art.372 Cod de procedură civilă, le ceia ce ține de administrarea unor noi probe, or dispoziția procedurală menționează la alin.(1) - „Părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă acestea respectă prevederile art.119¹ alin.(2)”. În această ordine de idei, ținând cont de prevederile art. 119¹ alin. (2) Proba care nu a fost prezentată în condițiile alin.(1) nu va mai putea fi administrată pe parcursul procesului decât în cazul în care: a) Necesitatea probei rezultă din înregistrarea drepturilor prevăzute la art.60 alin.(21) și (3); b) participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen; c) administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței.

A mai menționat petiționarul, că în astfel de conjuncturi, notabil situației în care a fost prezentată proba prezentată de „Euro Motor Trans” S.R.L. este faptul că aceasta a fost admisă

de către Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ, fără vre-un echivoc, deși reprezentantul S.R.L. „VLADNICOTRANS”, a susținut poziția privind neadmiterea acesteia din motivul imposibilității prezentării de probe noi în instanța de apel.

A considerat autorul sesizării că reclamantul-intimatul „Euro Motor Trans” S.R.L. nu s-a aflat în nici una din situațiile prevăzute de Codul de procedură civilă ce i-ar permite prezentarea de noi probe la etapa examinării cauzei în apel, iar acțiunea ilegală a magistraților se exteriorizează anume în ceea ce privește partea expunerii asupra dreptului de prezentare a probelor, ce nu a fost explicată și motivată în Decizia sa.

Asemenea fapte/acțiuni ale instanței de apel, trezește un scepticism impunător în siguranța respectării prevederilor procedurale în materia admitterii a două probe identice însă al cărui conținut diferă și oferirea unei dintre ele preferință - în mod nemotivat.

În consecința efectelor acțiunilor comise de colegiul civil al Curții de Apel Chișinău în componența judecătorilor Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana, garanția unui proces echitabil a S.R.L. „VLADNICOTRANS”, a fost estompată, semnificând o lezare a dreptului constituțional și garantat prin CEDO. Prin aceasta, dreptul la un proces echitabil al S.R.L. „VLADNICOTRANS”, a fost violat prin prisma dreptului la o decizie motivată și dovezi fiabile.

A solicitat autorul sesizării tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Chișinău Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana potrivit art.4 alin.(1) lit.b), c), i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2. Poziția Inspecției Judiciare.

Examinând temeiurile expuse în sesizare, pentru tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Chișinău Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana, prin prisma normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 45s-60p/m din 27 ianuarie 2020, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C.”VLADNICOTRANS” S.R.L., Candu Vladislav cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Chișinău Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana, pe motiv că în urma verificărilor efectuate, nu au fost stabilite în acțiunile judecătorilor vizați fapte, care ar putea fi încadrate conform art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

3. Argumentele contestației.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr.45s-60p/m din 27 ianuarie 2020, reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C.”VLADNICOTRANS” S.R.L., Candu Vladislav a declarat contestație și, manifestându-și dezacordul cu decizia data și constatările reținute de inspectorul-judecător, a invocat că existența pe masa judecătorilor a două înscrisuri de jure identice însă de facto diferite, în mod adecvat, urma să trezească careva sentimente de dubitate în privința acestor probe, iar tratarea inspectorului-judecător cu privire la faptul că abordările din sesizare, mai degrabă, au un alt scop decât identificarea unor fapte care ar constitui temeuri de abateri disciplinare, este considerabil abuzivă, or, lipsa argumentelor în motivarea Deciziei de respingere, ar trebui să se încadreze în anumite limite, să nu fie depășite prin invocarea unor fraze îndoielnice și larg interpretative în adresa autorului sesizării.

A solicitat autorul contestației restituirea cauzei inspecției judiciare pentru efectuarea verificărilor suplimentare în vederea tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții

de Apel Chişinău Bulgac Lidia, Daşchevici Grigore, Panov Ana în temeiul art. 4 alin.(1) lit. b), c), i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestaţiilor.

Potrivit art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 *"Completele de examinare a contestaţiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestaţie) verifică contestaţiile împotriva deciziilor inspecţiei judiciare de respingere a sesizărilor"*.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin.(1) din Legea nr. 178/25.07.2014 *"Completele de contestaţie examinează contestaţiile împotriva deciziilor inspecţiei judiciare de respingere a sesizării. Procedura în faţa completelor de contestaţie este scrisă"*, iar conform alin.(3) lit. b) din norma menţionată *"Completele de contestaţie decid respingerea contestaţiei ca neîntemeiate"*.

Art. 29 alin.(3) din Legea indicată supra stipulează că *"Hotărîrea privind respingerea contestaţiei împotriva deciziei Inspecţiei judiciare de respingere a sesizării este definitivă"*.

Analizând temeiurile invocate în contestaţie şi materialele administrate, precum şi decizia Inspecţiei judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestaţiilor conchide că contestaţia declarată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Din materialele prezentate se constată că, petiţionarul, reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C."VLADNICOTRANS" S.R.L., Candu Vladislav nu este de acord cu constatările Inspecţiei judiciare menţionând caracterul superficial şi formal al acesteia, cu eşuarea sarcinii stabilirii faptelor imputate judecătorilor şi verificării acţiunilor judecătorilor menţionaţi prin prisma prevederilor art. 4 alin.(1) lit. b), c), i) Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Completul de examinare a contestaţiilor menţionează că, în contestaţie petiţionarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspecţia Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 08 octombrie 2018 a fost admisă integral acţiunea înaintată S.R.L., Euro Motor Trans" împotriva S.R.L. „Vladnicotrans" cu privire la încasarea datoriei şi încasată în beneficiul S.R.L., Euro Motor Trans" de la S.R.L. „Vladnicotrans" datoria în mărime de 31639,05 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1647,90 lei şi cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 998,61 lei şi cheltuielile pentru asistenţă juridică în sumă de 2500,00 lei, în total suma de 36785,56 lei.

Împotriva hotărârii menţionate, administratorul SRL „Vladnicotrans", Candu Vladislav a declarat apel, înregistrat la Curtea de Apel Chişinău cu numărul 02-2ae-12093-31052019 şi repartizat judecătorului Cimpoi Iulia aleatoriu. Ulterior, în legătură cu eliberarea din funcţie a judecătorului menţionat, dosarul civil S.R.L., Euro Motor Trans" împotriva S.R.L. „Vladnicotrans", a fost repartizat repetat judecătorului Panov Ana în mod aleatoriu la data de 29 iulie 2019.

Prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de apelanta S.R.L. „Vladnicotrans” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 octombrie 2018 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L., „Euro Motor Trans” împotriva S.R.L. „Vladnicotrans” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia menționată este definitivă, dar cu drept de recurs în termen de două luni la Curtea Supremă de Justiție.

Acestea fiind constatate, Completul de examinare a contestațiilor notează că, art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel, se constată că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 4 alin.(1) lit.b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede răspundere pentru adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care republica Moldova este parte se reține că este necesar a se constata dacă abaterea a fost comisă intenționat sau din neglijență gravă.

Textul lit.b) definește abaterea disciplinară prin acțiune „intenționat” sau „neglijență gravă”, de o gravitate deosebită, ca o latură care presupune afectarea actului de justiție.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuții valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinată numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Ca urmare, pentru a putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unei îndatorii elementare profesionale cu consecințe grave asupra desfășurării actului de justiție, așa încât nerespectarea normelor de procedură și/sau materiale să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, fără justificare și cu consecințe deosebit de grave.

Faptele urmează să aibă consecințe grave prin încălcarea drepturilor părților, actul de justiție fiind afectat, prin ce s-ar fi adus atingere valorilor sociale, referitoare la realizarea activității actului de justiție, valori care sunt transpuse în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin lege și regulamente, a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător.

Cât privește temeiul prevăzut la art. 4 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede răspundere pentru acțiunile judecătorului în procesul de desfășurare a justiției care fac dovada incompetenței profesionale

grave și evidente, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, incompetența profesională gravă și evidentă presupune acțiuni care ar demonstra lipsă de cunoștințe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor, a practicii unitare în speța care se soluționează. Aceasta poate însemna o ignoranță, o neștiință a unor legi evident cunoscute, o aplicare absolut irelevantă, o lipsă a puterii legale de a îndeplini o anumită atribuție etc.

În temeiul normei prevăzute de art.4 alin.(1) lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ca încălcare a normelor imperative ale legislației în procesul de desfășurare a justiției, se subînțeleg acele norme imperative, care impun o anumită conduită, de la care ele nu pot deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decât cele impuse. Prin norme imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Astfel, normele de drept imperative sunt acelea care impun subiecților de drept o acțiune sau le obligă la o abținere, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiune, nu permite să se deroge de la ele sau să nu le aplice. Sub aspectul laturii subiective, pentru a se reține existența abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) lit.i) din Legea sus menționată, este necesar ca judecătorul cu intenție să urmărească scopul încălcării normei imperative ale legii.

Așa dar, cercetând materialele examinate Completul de examinare a contestațiilor consideră cu certitudine că abordările petiționarei de existență în acțiunile judecătorilor vizate a temeiurilor de abateri disciplinare prevăzute la art. 4 alin.(1) lit.b), lit.c) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sunt neîntemeiate, iar faptele invocate nu pot fi încadrate ca temei de abateri disciplinare, or, nu s-a confirmat intenția sau neglijența gravă, precum și incompetența profesională gravă și evidentă, astfel lipsind elementele abaterilor disciplinare invocate.

În același timp, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, de fapt, din analiza materialelor cauzei se constată indubitabil că, faptele invocate de către petiționar se rezumă la nemulțumirea acestuia cu acțiunea magistraților exteriorizată prin neexplicarea în Decizia sa a dreptului de prezentare a probelor noi la etapa examinării cauzei în apel.

În acest sens este de reținut faptul că, potrivit prevederilor art.19 Cod de procedură civilă, ” În cauzele civile, justiția se desfășurează potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege. Constituirea de instanțe extraordinare este interzisă. Hotărârea judecătorească emisă în cauză civilă poate fi controlată și reexaminată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod și de alte legi.”

Potrivit principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise, or, expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Curtea Constituțională în hotărârile nr.28 din 14.12.10, nr.9 din 28.06.12 și nr.12 din 28.03.17, precum și în altele, a reiterat că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că

nimeni nu poate interveni în deciziile și în modul de gândire a judecătorului, decât prin procedurile judiciare stabilite. Simpla interpretare a legii, stabilire a faptelor sau apreciere a probelor de către judecători pentru a soluționa cauzele nu trebuie să genereze răspunderea civilă, penală sau disciplinară, chiar și în caz de neglijență ordinară, că doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetat sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în Avizul nr.18(2015) a afirmat că sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile, nu trebuie să dea naștere la răspunderea judecătorului decât în cazuri de rea-credință, culpă sau neglijență gravă dovedită.

În această ordine de idei, Completul de examinare a contestațiilor reține ca întemeiată concluzia inspectorului-judecător că în procesul verificării disciplinare pe marginea sesizărilor nu s-a constatat încălcarea legii intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave de către judecătorii vizați, fapt ce a exclus încadrearea acțiunilor acestora sub aspect disciplinar.

Astfel, în lipsa constatării careva fapte ce ar indica că, în acțiunile judecătorilor Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana de la Curtrea de Apel Chișinău, persistă elemente al abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția judiciară întemeiat a adoptat soluția anunțată de respingere a sesizării, decizia fiind una legală și întemeiată, fapt ce condiționează respingerea contestației ca neîntemeiate.

Prin prisma celor expuse, conform art. 27-28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația declarată de către reprezentantul Macovei Gheorghe în interesele administratorului S.C."VLADNICOTRANS" S.R.L., Candu Vladislav împotriva Deciziei Inspekției judiciare nr. 45s-60p/m din 27 ianuarie 2020, emise pe marginea sesizării depuse la 16 ianuarie 2020 asupra acțiunilor judecătorilor Bulgac Lidia, Dașchevici Grigore, Panov Ana de la Curtrea de Apel Chișinău.

Hotărârea este definitivă, se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte	/semnătura/	Cobzac Elena
Membrii	/semnătura/	Pulbere Ruxanda
	/semnătura/	Botnaru Stela